

LÁ THƯ THẦY

Lá Thư Thứ 13

Ngày... tháng... năm

Con thương mến!

Những ngày lưu lại Đà Nẵng, Thầy thấy con siêng năng đi chùa, học hỏi đạo lý và tinh tấn tu tập Thầy rất hoan hỷ. Giữa xã hội loài người hiếm thay là người theo đạo, giữa những người theo đạo hiếm thay là người theo đạo chánh, giữa những người theo đạo chánh hiếm thay là người hiểu đạo lý, giữa những người hiểu đạo lý hiếm thay là người thực hành và giữa những người thực hành hiếm thay là người thành tựu.

Người Phật tử thường hãnh diện mình theo chánh đạo, nhưng thật ra ít người xứng đáng với chánh đạo của họ. Xứng đáng là khi nào họ sống theo đạo lý, hay nói theo kinh Phật là sống tùy thuận pháp. Trong Tăng Chi Bộ Kinh Phật dạy rằng: Dù một người suốt ngày học thuộc lòng Tam Tạng, giảng nói Tam Tạng, tụng đọc Tam Tạng hay suy tầm nghĩa lý Tam Tạng thì vẫn không phải sống theo Pháp, nếu người ấy không tự mình sống an tịnh, không tự ôn định nội tâm, không biết rõ mục đích tối thượng với TRÍ HUỆ.

Con đã siêng năng học đạo, tinh tấn tu hành thì phải học và hành sao cho chín chắn, Thầy sẵn lòng giúp con khi con cần đến.

Con hỏi Thầy ý nghĩa hai chữ “Huyền Không” nhưng không dễ gì nói hết vô lượng nghĩa của chữ này. Thầy chỉ gợi ý cho con một vài nét để con dễ lãnh hội nhất và để thể hiện nhất rồi từ đó con tự mở ra vô lượng nghĩa khác.

Huyền là hòa đồng. Thế nào là hòa đồng? Là trọn vẹn

với chính mình, với sự sống, với công việc, với tất cả các pháp. Khi con đi trọn vẹn với đi là Huyền, khi con ăn trọn vẹn với ăn là Huyền, khi con ngủ trọn vẹn với ngủ là Huyền, khi con nói năng, hành động, suy nghĩ đều trọn vẹn với mình là Huyền. Nói cho kêu là thể nhập vạn pháp.

Con có khi nào nhìn một đám mây trôi qua bầu trời, một đóa hoa nở cuối vườn hay một cơn mưa mùa hạ một cách trọn vẹn không? Đó là Huyền.

Con có khi nào gặp một cảnh trái ý nghịch lòng nghe những lời si nhục, lăng mạ hay cảm thấy một cơn đau nhức nhối, một cách trọn vẹn không? Đó là Huyền.

Con có khi nào thể nghiệm các pháp đến và đi trong hoặc ngoài con như dòng sông trôi chảy một cách trọn vẹn không? Đó là Huyền.

Con có khi nào làm mọi việc dù nhỏ dù lớn, dù dễ dù khó tùy nhân duyên việc ấy đến với con một cách trọn vẹn không? Đó là Huyền.

Con có khi nào từ bỏ hay chấp nhận thích hay ghét một việc gì một cách trọn vẹn không? Đó là Huyền.

Vân vân và vân vân...

Nhưng thế nào là trọn vẹn? Bí quyết ấy Thầy dành cho con khám phá một mình.

Còn Không là gì? Làm đạm nhiên trong sáng, là rỗng rang thanh tịnh là an ổn giải thoát...

Sống hay chết đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Được hay mất đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Thành hay bại đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Hon hay thua đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Sinh hay diệt đối với con không có ý nghĩa gì, đó là Không.

Có hay không đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Thiện hay ác đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Tịnh hay động đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Niết Bàn hay sinh tử đối với con không có vấn đề gì, đó là Không.

Vân vân và vân vân...

Tóm lại Huyền Không là hòa đồng với tất cả mà không có vấn đề gì cả và không có vấn đề gì cả mà vẫn hòa đồng với tất cả.

Tuy nói vậy nhưng khi con đã lãnh hội và sống được tinh thần Huyền Không thì con muốn nói sao cũng được, cái gì lại chẳng huyền, cái gì lại chẳng không, Huyền Không vô lượng nghĩa mà.

Và tuy nói vô lượng nghĩa con đừng cố tìm vô lượng định nghĩa bằng danh từ bằng cú ngôn. Vô lượng là ý Thầy nói có bao nhiêu pháp là có bấy nhiêu nghĩa Huyền Không vậy thôi.

Ngày nọ thần chết đến gặp một gã tiều phu. Thần bảo:

- Thôi đừng đốn củi làm gì nữa anh sẽ phải chết ngay bây giờ.

Gã tiều phu nhún vai nói:

- Thì chết!

Rồi gã tiếp tục đốn củi. Thần chết lại bảo:

Bây giờ ta đổi ý bắt anh phải sống đốn củi với số kiếp bằng lá cây trong rừng này.

Gã tiều phu lại nhún vai:

- Thì sống!

Thầy gọi tên gã là Huyền Không.

*

Một hôm Thầy ra sau vườn, thấy chú tiểu đang bỏ cuộc ngồi nghỉ, tay còn lấm đất bung một bát trà. Thầy hỏi:

- Con làm gì đó?

Chú tiểu nuốt ngụm trà đang uống dở và thưa:

- Dạ con uống trà.

Thầy gọi tên tiểu là Huyền Không.

*

Trời đã trưa, nắng gắt, Thầy đi bộ đã hơn 10 cây số vẫn chưa về tới chùa, còn 3 cây số nữa sợ trễ ngộ Thầy gọi một chiếc xích lô. Bác xích lô hỏi:

- Thầy đi đâu?

- Bác cho về chùa Huyền Không.

- Mời lên xe.

Thầy lên xe, bác đạp thật nhanh mồ hôi nhễ nhại. Về đến chùa vừa kịp ngộ Thầy mừng rỡ cảm ơn:

- Bác cho trả bao nhiêu?

Bác xích lô lau mồ hôi vừa nói:

- Bao nhiêu cũng được.

Thầy gọi tên bác là Huyền Không.

*

Bây giờ ngồi kể mãi với con như vậy biết bao giờ cho hết những tên gọi Huyền Không.

À, mà con chưa được đọc bài thơ “Gọi tên Huyền Không” của Thầy sao? Thầy chép lại cho con đọc nhé.

Gọi Tên Huyền Không

1. *Huyền Không Huyền Không
gọi tên lần đầu.*

*Chùa tranh nhỏ nhỏ
đồi mây cỏ hoang.*

2. *Huyền Không Huyền Không
giọt máu tim ta
yêu từng hơi thở
ngày qua ngày qua*
3. *Huyền Không Huyền Không
Dòng suối trong xanh
chờ trăng qua ngõ
giọt nắng long lanh*
4. *Huyền Không Huyền Không
trời nước mênh mông
yêu đàn chim nhỏ
ngủ yên ngủ yên*
5. *Huyền Không Huyền Không
mẹ ru lời kinh
con ơi hãy ngủ
sá gì tử sinh*
6. *Huyền Không Huyền Không
Xin chào vô cùng
thuyền ta bỏ bến
đi vào vô biên*
7. *Huyền Không Huyền Không
xin gọi tên người
cỏ, cây, rêu, đá
muôn loài vô danh*
8. *Huyền Không Huyền Không
đừng nhớ tên nhau
cho tình yêu mãi
ngàn sau ngàn sau*
9. *Huyền Không Huyền Không
gọi lần cuối cùng
vang từ vô thủy
vọng đến vô chung*

**Thân ái chào con
Thầy**

